

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12Cb/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814200407
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7814200407.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu: Slovak alarms s. r. o., so sídlom Poprad, Teplická 34, IČO: 36 460 460, práv. zast. AK Balara, s. r. o., so sídlom Bratislava, Košická 56, IČO: 36 858 528, proti žalovaným, v 1. rade: Zoltán Jánosdeák - Jánosdeák, so sídlom Plešivec, Vinohradná 101, IČO: 17 260 752, práv. zast. JUDr. Ladislav Török, advokát so sídlom Rožňava, Šafárikova 8, v 2. rade Tomáš Misko MK Computers, Edelenyska 1994/48, Rožňava, IČO: 46 002 251, práv. zast. JUDr. Ladislav Csákó, advokát, so sídlom Rožňava, Hviezdoslavova 4, v konaní o zaplatenie 429,12 Eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Súd zastavuje konanie do výšky istiny 133,86 Eur.

II. Súd žalobu voči žalovanému v 1.rade zamietá v celom rozsahu.

III. Žalovaný v 2.rade je povinný zaplatiť žalobcovi 295,26 Eur, spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej dlžnej sumy za čas od 29.05.2013 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,- Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd priznáva žalovanému v 1.rade náhradu trov konania v rozsahu 52 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalobca. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

V. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný v 2.rade. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, pôvodne len voči žalovanému Zoltán Jánosdeák - Jánosdeák zaplatenia sumy 429,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 295,26 Eur od 29. 05. 2013 do zaplatenia a zo sumy 133,86 Eur od 08. 06. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným kúpnu zmluvu ústnou formou, na jej základe dodal žalovanému tovar. Prevzatie tovaru žalovaný potvrdil pri osobnom odbere tovaru, podpisom na faktúre, ktorá plnila aj funkciu dodacieho listu. Doručenie tovaru prostredníctvom prepravcu bolo zaznamenané v zázname prepravcu o priebehu doručovania zásielky žalovanému. Žalobca fakturoval žalovanému kúpnu cenu dodaného tovaru faktúrou č. 10 - 3 - 0000534, splatnou dňa 28.05.2013, na sumu 516,41 Eur. Pohľadávka žalobcu bola znížená o sumu dobropisu 221,15 Eur v zmysle faktúry č. 10- 3- 0000592. Po odpočítaní dobropisu predstavoval zostatok neuhradenej faktúry sumu 295,26 Eur. Ďalšou faktúrou č. 10 - 3 - 0000594, splatnou 07.06.2013, fakturoval žalobca žalovanému sumu 133,86 Eur. Celková pohľadávka voči žalovanému predstavuje sumu 429,12 Eur. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením peňažnej sumy, uplatnil si žalobca v zmysle ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), s použitím ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. úrok z omeškania vo výške 9,5 %

ročne. Žalobca si súčasne uplatnil voči žalovanému aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa ust. § 369c ods. 1 ObZ, vo výške 40,- Eur.

3. Tunajší súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 21Rob/2/2014 - 11 zo dňa 23.01.2014, proti ktorému v zákonnej lehote podal odbor žalovaný. Žalovaný nesúhlasil s uplatneným nárokom na zaplatenie faktúry č. 10 - 3 - 0000534, pretože neuzavrel so žalobcom žiadnu zmluvu. Ani žalovaný, ani ním poverená osoba, sa so zamestnancami žalobcu nestretli a teda nemohlo dôjsť ani k podpisu a k osobnému prevzatiu tovaru. Podpis, ktorý figuruje na fotokópii uvedenej faktúry, nie je podpisom štatutárneho orgánu žalovaného a nie je tam pečiatka firmy žalovaného. Žalovaný nemal žiadne informácie o dobropisovaní časti tejto fakturovanej sumy, v zmysle faktúry č. 10 - 3 - 0000592. Takýto účtovný doklad sa nenachádza ani v účtovnej evidencii žalovaného a o žiadny dobropis v tejto súvislosti nikdy nežiadal.

4. K faktúre č. 10 - 3 - 0000594 uviedol, že dňa 27.05.2013 bol kuriérskou spoločnosťou SPS s.r.o. doručený balík od žalobcu. Obsahom zásielky bol len tovar, ktorý v označený vo faktúre pripojenej k žalobe, žiadne iné súvisiace doklady pripojené neboli, a to napriek tomu, že je to zákonnou povinnosťou predajcu. Keďže nebola doručená ani faktúra, ani záručný list, bez vystavenia takýchto dokladov nebolo možné tovar uhradiť. Tovar totiž nebol objednaný žalovaným. Žalovaný zistil, že tovar objednal p. P. C. X. O., ktorý montoval vo firme žalovaného kamerový systém dodávateľským spôsobom. Ani následne neboli pripojené listiny, ktoré sú nevyhnutné pre úhradu dodávky tovaru - faktúra, preto sumu nezaplatil. Až dňa 17.01.2014 obdržal žalovaný listovú zásielku od žalobcu, označenú ako inventarizácia pohľadávok ku dňu 31.12.2013, v ktorom oboznamoval žalobca žalovaného s údajnými pohľadávkami. Žalovaný okamžite reagoval elektronicky, oznámil žalobcovi, že pohľadávku neuznáva, pretože neboli doručené faktúry a v prípade faktúry č. 10-3-0000534 nebol doručený ani tovar. Vyzval žalobcu na predloženie všetkých dokladov súvisiacich s fakturovanými sumami. Žalobca nepredložil požadované doklady. Z toho dôvodu žalovaný podnikol aj ďalšie kroky, aby zistil, čo bolo podkladom pre inventarizáciu pohľadávok. Snažil sa o telefonický kontakt, hoci mu bolo prisľúbené doručenie faktúry, napriek tomu sa tak nestalo, a to ani v období do začatia súdneho konania, ani po jeho začatí. Žalovaný po prevzatí platobného rozkazu dňa 27.01.2014 vykonal úhradu faktúry č. 10 - 3 - 0000594 formou bankového prevodu na účet žalobcu vo výške 133,86 Eur. Učinil tak z dôvodu, že napriek postoju žalobcu, sa snažil prejaviť dobrú vôľu v urovaní veci. Tovar mu bol doručený, aj keď si ho neobjednal. Tovar zostal u žalovaného nepoužitý, keďže nemal k dispozícii podklady pre jeho doručenie a nepoznal dôvod, pre ktorý bol doručený. Naďalej trval na doručení faktúry, jej originálu, aby mohol uvedené zaviesť do svojho účtovníctva.

5. Na preukázanie svojho tvrdenia predložil žalovaný inventarizáciu pohľadávok ku dňu 31.12.2013, vystavenú dňa 10.01.2014. Obsahom inventarizácie boli obe faktúry, f.č. 10 - 3 - 0000534 v sume 429,12 Eur a f.č. 10 - 3 - 0000594, v sume 133,86 Eur. Okrem toho predložil obsah elektronickej komunikácie žalovaného so žalobcom zo dňa 17.01.2014, z ktorej je zrejmé, že žalovaný žiadal predloženie faktúr, ktoré sa mali týkať obchodného vzťahu.

6. V priebehu konania zobral žalobca žalobu späť v časti týkajúcej sa zaplatenia istiny 133,86 Eur, ktorá bola uhradená žalovaným v zmysle faktúry č. 10 - 3 - 0000594 dňa 28.01.2014. V tomto rozsahu navrhol žalobca konanie zastaviť. Súčasne s čiastočným späťvzatím žaloby, oznámil žalobca súdu, že písomnú objednávku nie je schopný predložiť, pretože bola realizovaná len ústne, prostredníctvom zástupcu žalovaného, ktorým bol živnostník - Tomáš Misko MK Computers, Rožňava. Menovaný objednal tovar, tento aj prevzal v mene žalovaného v prevádzkarni žalovaného v G.. Takýto postup bol medzi sporovými stranami bežný, p. C. objednal v mene žalovaného tovar aj v minulosti, ktorý bol fakturovaný f.č. 10 - 2 - 0000341 a uhradený dňa 23.03.2012. Z týchto dôvodov nemal žalobca pochybnosť o oprávnení p. C. konať ako zástupca žalovaného. V tomto písomnom podaní zo dňa 03.07.2014 navrhol žalobca uzavretie súdneho zmiernu s tým, že by sa zaviazal žalovaný zaplatiť sumu 295,26 Eur bez príslušenstva. Súčasne pripojil aj zoznam faktúr, výpis z účtu z E. Slovensko, a.s., G., z ktorého je zrejmé, že dňa 23.03.2012 uhradil X. I. sumu 1.350,89 Eur, ktorá bola fakturovaná f.č. 10 - 2 - 0000341 za tovar dodaný Zoltánovi Jánosdeákovi - Jánosdeák.

7. Podľa ust. § 144 Zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Súd konanie v rozsahu čiastočného späťvzatia žaloby zastavil v zmysle ust. § 144 CSP a ust. § 145 ods. 2 CSP.

10. Žalovaný nesúhlasil s navrhovaným súdnym zmiernom, pretože žalobca nepredložil žiadny dôkaz o objednaní tovaru v hodnote 295,26 Eur. Pokiaľ tovar prevzal P. C., nebola to osoba, ktorú žalovaný splnomocnil na takýto úkon. Objednanie tovaru sa nerealizovalo v jeho mene, ani na jeho účet. Pokiaľ bol žalovaný v obchodno-právnom vzťahu s p. C., a objednal si u neho tovar a práce, tieto boli riadne fakturované a riadne zaplatené. Navrhol žalobu voči svojej osobe zamietnuť, s poukazom na nedostatok pasívnej legitímácie.

11. Žalobca uviedol, že disponoval informáciami o tom, že tovar prevzal žalovaný. Pokiaľ by sa preukázalo, že p. C. prijal od žalovaného kúpnu cenu za dodaný tovar, žalobca bude v takomto prípade uplatňovať nárok voči p. C..

12. V konaní bol vypočutý ako svedok P. C.. Vo svojej výpovedi uviedol, že objednával tovar pre p. I. na montáž kamerového systému, ktorý u žalovaného robil. Tovar objednával aj od žalobcu a bol určitým sprostredkovateľom, pretože objednával tovar priamo pre zákazníka, pre ktorého sa mal systém robiť. Svedok po nahliadnutí do faktúr č. 10 - 3 - 0000534, f.č. 10 - 3 - 0000592 a f.č. 10 - 3 - 0000594 uviedol, že faktúra č. 10 - 3 - 0000534 obsahuje tovar, ktorý objednal od žalobcu pre žalovaného. Jednalo sa o rekordér, 4 kamery a prevodníky. Z toho jedna kamera označená vo faktúre pod položkou YetIRW942 v hodnote 221,15 Eur bola chybná, resp. nie chybná ale pomerne drahá a preto ju bolo potrebné vymeniť a prefakturovať na inú osobu. Z toho dôvodu požiadal svedok konateľa žalobcu p. N. o výmenu kamery. Svedok sa domnieval, že faktúra vzťahujúca sa k tejto kamere bude vrátená a bude vystavená nová faktúra, bez pôvodnej kamery. Z toho dôvodu ani neodovzdal faktúru žalovanému, pretože čakal na inú. Nestalo sa tak. Bol u žalobcu v G., faktúra nebola na novo vystavená a boli tam nejaké penále. V tom období bola ale vystavená ďalšia faktúra na sumu 133,86 Eur, túto faktúru asi preberal p. I.. Išlo o kameru, ktorá bola vymenená za pôvodnú kameru. Svedok uviedol, že objednaný tovar namontoval p. I. E. G. v pekárni. Tovar mu nebol vyplatený, vyplatená mu bola len montáž z dôvodu, že tovar mal byť objednaný na p. I.. Svedok faktúru za montáž nevystavoval. Potvrdil, že podpis na origináli faktúry č. 10 - 3 - 0000536 je jeho podpisom. Tovar v G. preberal na základe dohody s p. I., bolo to aj v iných prípadoch, pokiaľ bol požiadaný dodávateľmi alebo objednávateľmi takýchto služieb, aby preberal faktúry. Asi v roku 2013 sa dohodol žalovaný so svedkom na rozšírení kamerového systému, ktorý mal byť umiestnený na dvore, v miestnosti kde sa ukladá tovar a v uličke. Pôvodný systém nerobil svedok, ten len prerábali. Vybral rekordér z jednej miestnosti a umiestnil ho do steny inej budovy. Ďalšie práce súviseli práve s rozšírením kamerového systému. Svedok spolupracoval so žalovaným asi od roku 2011 alebo 2012. V rámci rozšírenia pôvodného kamerového systému boli domontované ďalšie kamery, ale na ďalšie práce, ktoré sa v tej súvislosti robili, sa svedok nepamätal. Rozširovanie kamerového systému vykonával asi v roku 2012 a bolo to za sumu asi za 1.350,- Eur, čo bolo riadne vyfakturované. Tento kamerový systém bol druhým kamerovým systémom, ale nebolo možné vylúčiť, že niektoré tovary boli objednané aj v predchádzajúcom období, avšak v priebehu vykonávanej montáže. To znamená, že základ prác bol vykonaný v roku 2012, ale v roku 2013 sa objednávali už len ďalšie komponenty do systému a kamery. Svedok uviedol, že na faktúre, ktorá je súčasťou listinných dôkazov, nie je fakturovaný žiadny rekordér. Podľa poznatkov svedka, systém so zabudovaným tovarom fungoval, aj keď sa tam vyskytli nejaké problémy, ktoré však svedok na vlastné náklady odstránil. Trval na tom, že kamery uvedené v položke YEC24963 boli namontované do systému. Spolu so svedkom pracovali na kamerovom systéme ďalšie osoby, p. J. a p. P. a okrem toho bola z montáže vyhotovená aj fotodokumentácia.

13. Žalovaný zdôraznil, že samotný kamerový systém ho stál nemalé peniaze a nikdy nemal problém zaplatiť montáž alebo dodaný tovar. Kamerový systém sa začal montovať v roku 2012 a od toho obdobia tam bolo namontovaných množstvo kamier, pretože bol nútený si dať prerobiť systém, a to aj spoločnosťou Fittich. Trval na tom, že nemá problém so zaplatením sumy 295,- Eur, nie však za tovar a služby, ktoré nedostal a nebolo preukázané, že by ich skutočne objednával a boli zamontované do systému. Trval na tom, že pokiaľ podpísal svedok C. dodací list, tzn. že prevzal tovar, mal doručiť tento tovar aj faktúru žalovanému, pretože žalovaný sa o existencii faktúry dozvedel až v čase prebiehajúceho súdneho konania. Bolo by možné predísť problémom súvisiacim so zistením skutočného použitia tovaru pre účely kamerového systému.

14. Súd uložil svedkovi P. C. predložiť fotodokumentáciu, z ktorej bude zrejmé, či boli sporné kamery zabudované v rámci rozširovania kamerového systému, do systému pre žalovaného. Svedok písomne

oznánil dňa 09.10.2015, že nevie predložiť fotodokumentáciu z namontovaného kamerového systému, pretože si vyhotovoval fotodokumentáciu do svojho mobilného telefónu, fotky boli postupom času vymazané. To bolo zrejme spôsobené aj uplynutím dlhšej doby od montáže kamerového systému uplynula už dlhšia doba.

15. Svedok C. P. uviedol vo svojej výpovedi, že v jednom prípade bol s p. C. montovať kamery aj kabeláž u p. I.. Vôbec sa nevedel vyjadriť, o aký model montovanej kamery išlo, nepamätal si ani obdobie, len hmlisto sa pamätal, že by sa malo jednať asi o 4 kamery. O tom, že malo dôjsť k výmene kamier, hovoril s p. C., alebo nebol prítomný pri výmene. Prítomný bol len v jednom prípade. Pamätal si, že pre materiál boli v Slovak alarms, pomáhal p. C., materiál prezvali a odišli ho namontovať. Mal určité informácie, že po vykonanej montáži u žalovaného, mal žalovaný nejaké výhrady týkajúce sa iného záberu kamery. Po predložení faktúry č. 10 - 3 - 0000534 k nahliadnutiu svedok uviedol, že z materiálu, ktorý bol uvedený vo faktúre, určite si pamätá na montáž prevodníkov. K ďalším dvom položkám sa svedok nevedel vyjadriť z dôvodu, že montoval len káble.

16. V tomto štádiu konania, podal žalobca písomný návrh zo dňa 16.11.2015 na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného, a to Tomáša Miska MK Computers, IČO: 46 002 251, Rožňava, Edelenyska 1994/48. S poukazom na to, že p. C. prevzal od žalobcu v prevádzkarni tovar, ktorý je predmetom konania, čo potvrdil svojim podpisom na dodacom liste, uplatnil si žalobca voči uvedenému žalovanému právo na zaplatenie sumy 295,26 Eur, spolu s úrokom z omeškania a paušálnu náhradu nákladov, ako aj trov konania. S poukazom na to, že plnenie žalobcu voči pôvodne žalovanému, na základe kúpnej zmluvy nebolo preukázané, navrhol, aby súd zaviazal Tomáša Miska MK Computers na zaplatenie uvedenej sumy, titulom bezdôvodného obohatenia. Potvrdil, že P. C. bol v obchodnom vzťahu so žalobcom aj v minulosti a žalobca sa proti nemu domáhal zaplatenia sumy v súdnom konaní vedenom na tunajšom súde, pod č.k. 16Rob/3/2014, ktoré skončilo právoplatným platobným rozkazom.

17. Žalovaný súhlasil s prístupím ďalšieho žalovaného do konania a súčasne navrhol, aby bola žaloba vo vzťahu k nemu zamietnutá, pretože tovar neobjednal, ani ho neprevzal a nebolo preukázané, kde uvedené bol tovar použitý.

18. Uznesením č. k. 12Cb/10/2014 - 94 zo dňa 28.01.2016 súd pripustil vstup to Tomáša Miska MK Computers, IČO: 46 002 251, Rožňava, Edelenyska 1994/48 do konania ako žalovaného v 2.rade.

19. Žalovaný v 2.rade sa po doručení žaloby a listinných dôkazov písomne vyjadril dňa 01.04.2016. So žalobou voči jeho osobe nesúhlasil, vzniesol námietku pasívnej vecnej legitímácie, pretože prevzal materiál od žalobcu, ale nie pre seba, ale pre potreby žalovaného v 1.rade a materiál mu namontoval do jeho objektu. Podstatné je to, že v tom čase realizoval kamerový systém len pre žalovaného v 1.rade, nie pre iný subjekt. Tovar, ktorý prevzal od žalobcu, použil na túto montáž. Navrhol vypočuť aj ďalšieho svedka, p. J. a vykonať dokazovanie obhliadkou na mieste samom, kde by ukázal presne miesto, kde bola kamera namontovaná. Namietol aj označenie, tak ako bolo uvedené v návrhu žalobcu na pripustenie vstupu žalovaného do konania, pretože žalovanému v 1.rade pomáhal nie v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ale ako fyzická osoba nepodnikateľ. Nesplňal teda podmienku na takéto označenie. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, z opatrnosti vzniesol námietku premlčania v zmysle Občianskeho zákonníka, ktorý na rozdiel od Obchodného zákonníka tento inštitút upravuje bližšie. Navrhol posúdenie tejto námietky v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na to, že sporný tovar prevzal 14.05.2013, o tejto skutočnosti sa teda žalobca dozvedel toho istého dňa a teda od dňa nasledujúceho po prevzatí, začala plynúť dvojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 14.05.2015. Žalobca si uplatnil nárok voči žalovanému v 2.rade dňa 16.11.2015, z toho dôvodu je nárok žalobcu premlčaný.

20. Žalobca sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného v 2.rade dňa 06.06.2016. Uviedol, že tvrdenie žalovaného v 2.rade, že tovar bol dodaný žalovanému v 1.rade, si vyžaduje preukázanie týchto tvrdení. Súhlasil s výsluchom navrhovaného svedka, ako aj s miestnou obhliadkou na mieste samom. Vyjadril síce určité pochybnosti o relevancii ohliadky s poukazom na to, že kamerový systém bol upravovaný. Podstatným dôkazom v danom prípade, podľa názoru žalovaného v 1.rade by bolo predloženie fotodokumentácie kamerového systému, ktorý podľa vyjadrenia žalovaného v 2.rade, zhotovoval práve žalovaný v 2.rade.

21. Žalobca trval na tom, že žalovaný v 2.rade bol správne označený v návrhu na pripustenie ďalšieho účastníka do konania, pretože žalobca vstupoval do kontaktu so žalovaným v 2.rade výlučne ako so živnostníkom, a z toho dôvodu nebol dôvod na iné označenie. Napokon aj z vyššie označeného platobného rozkazu, ktorý bol vydaný v konaní č. k. 16Rob/3/2014 vystupoval žalovaný v 2.rade ako živnostník. K námietke premlčania žalobca zdôraznil, že premlčacia doba v zmysle ust. § 107 ods. Občianskeho zákonníka začala plynúť dňom 14.05.2013, kedy žalovaný v 2.rade prezval v prevádzkarni žalobcu tovar, pričom vystupoval ako zástupca žalovaného v 1.rade. Tento deň možno považovať za prvý deň, kedy mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť okamihom, kedy sa žalobca prvýkrát dozvedel o tom, kedy mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu a takýmto dňom bol deň 25.06.2014, kedy nadobudol žalobca informáciu o prevzatí tovaru žalovaným v 2.rade. Bolo to v deň doručenia odporu žalovaného v 1.rade. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia si uplatnil voči žalovanému v 2.rade dňa 11.11.2015, tzn. nepochybne počas subjektívnej dvojročnej premlčacej lehoty.

22. Svedok C. J. potvrdil, že robil na montážnych prácach u p. I. s p. C., asi v roku 2012. Montáž sa realizovala po určitých častiach, v celkovom rozsahu maximálne dvoch týždňov. Montovalo sa tam viacero kamier. K typu kamier sa vyjadriť nevedel, ale počet kamier sa pohyboval asi od 9 do 12 kusov. V ďalšom období v roku 2013 svedok už nepracoval s p. C.. Svedok bol vyzvaný, aby uviedol, či 2 ks kamier typu YEC24963 boli namontované do systému žalovaného v 1.rade (išlo o kamery, ktoré boli súčasťou faktúry na sumu 516,41 Eur). Svedok sa pamätal len na to, že kamery boli namontované, ale o aký typ sa jednalo a v ktorom roku, nevedel uviesť. Pripustil, že sa mohlo jednať o digitálne kamery, následne sa opravil, že sa išlo o analógové kamery, pretože sa v tom období také montovali. Podľa poznatkov svedka kamerový systém fungoval, žalovaný v 1.rade mal výhrady voči rozostavaniu a nastaveniu kamier. Jedna kamera bola namontovaná nad vchodom do kancelárie žalovaného v 1.rade, druhá kamera na protíľahlej stene, aby monitorovala dvor a kde bola namontovaná tretia kamera fakturovaná v júni 2013, sa nevedel vyjadriť. V čase, keď sa robili práce na kamerovom systéme, si aj svedok vyhotovil nejakú fotodokumentáciu, ale už ju nemá k dispozícii. Vzhľadom k tomu, že svedok nevedel presne uviesť typ montovaných kamier, bol vyzvaný na upresnenie, či boli skutočne montované kamery zn. Sony ako uviedol. Svedok spresnil, že len predpokladal, že sa jednalo o tieto značky, pretože väčšinou tieto značky montovali. Potvrdil, že p. C. chodil po tovar do G., do firmy Slovak alarms, pretože niekoľkokrát bol s ním.

23. Žalovaný v 1.rade zdôraznil, že od uvedeného obdobia došlo ku kompletnému prerobeniu kamerového systému, boli dodané nové kamery zn. Sony od spoločnosti Fittich, typ kamier nevedel uviesť. Vo vlastnom záujme prekontroloval všetky kamery podľa typu a výrobného čísla, ale pri namontovaných kamerách nenašli ani jednu z kamier, ktoré boli predmetom spornej faktúry.

24. Na návrh strán sporu bola realizovaná obhliadka v priestoroch žalovaného, v ktorom mali byť namontované sporné kamery. Dňa 10.01.2017 za prítomnosti technika žalobcu C. N., žalovaného v 1.rade, jeho právneho zástupcu a žalovaného v 2.rade bolo zistené, že sporné kamery sa nenachádzajú na mieste, ktoré uviedol žalovaný v 2.rade, že ich tam inštaloval. Zároveň boli skontrolované aj ostané kamery, nachádzajúce sa objekte žalovaného v 1.rade, pričom bolo rovnako zistené, že sporné kamery sa tam nenachádzajú.

25. V súvislosti s vykonanou obhliadkou, žalovaný v 1.rade písomne súdu oznámil aj to, že kamerový systém inštalovaný žalovaným v 2.rade v roku 2013, nebol plne funkčný, bolo potrebné v priebehu roka 2014 až 2015 systém dokončiť, resp. prerobiť a dodať aj nové kamery, aby kamerový systém spĺňalo požiadavky žalovaného v 1.rade. Práce týkajúce sa kamerového systému vykonávala aj spoločnosť FITTICH RATES, s.r.o., so sídlom v Rožňave. Niekedy v roku 2016 boli na kamerovom systéme vykonané opravy a úpravy spoločnosťou DEAC s.r.o. súvisiace s poruchou na systéme, kde boli vymenené niektoré káble, boli očistené všetky nainštalované kamery a nastavený požadovaný uhol snímania.

26. Po vykonanej obhliadke navrhol žalovaný v 2.rade doplniť správu FITTICH RATES, s.r.o. a vyžiadať správu od DEAC s.r.o., aké služby poskytli žalovanému v 1.rade.

27. Spoločnosť DEAC s.r.o. Rožňava písomne oznámila súdu podaním zo dňa 03.08.2017, že poskytovala žalovanému v 1.rade, Zoltánovi Jánosdeákovi - Jánosdeák, služby v roku 2016, jednalo sa o bežné služby, jednak súvisiace s predajom tonerov a iného spotrebného materiálu súvisiaceho s

výpočtovou technikou, na čo bol vystavený pokladničný doklad. Čo sa týka očistenia kamier kamerového systému, tieto spoločnosť priamo nevykonávala pre žalovaného v 1.rade, ale vykonával ich bezplatne zamestnanec spoločnosti bývajúcí v G., a to na budove pekárne a tiež nastavoval zorný uhol niektorých kamier po ich vyčistení.

28. Zo správy spoločnosti FITTICH RATES, s.r.o., zo dňa 18.08.2017 oznámila súdu, že na základe objednávky zo dňa 13.10.2014 objednávateľa, Zoltána Jánosdeáka - Jánosdeáka, IČO: 17260752, vykonala spoločnosť v období rokov 2014 a 2015 dodávku a montáž kamerového systému, ktorý bol ukončený a odovzdaný do užívania dňa 18.12.2015. Jednalo sa o inštaláciu pre objekt čerpacej stanice, s prislúchajúcimi časťami, pričom súčasne k uvedenému stanovisku pripojila spoločnosť kópiu objednávky, dodacieho listu a faktúry. Faktúra č. 20150705 zo dňa 18.12.2015, splatnou 01.01.2016, vystavená dodávateľom FITTICH RATES, s.r.o., žalovanému v 1.rade, bola riadne uhradená vo výške 8.798,70 Eur.

29. Napriek podanej správe žalovaný v 2.rade trval na výsluchu konateľa spoločnosti FITTICH RATES, s.r.o., pre upresnenie, kde konkrétne a v akom rozsahu vykonávala táto spoločnosť montáž kamerového systému žalovanému v 1.rade a trval aj na výsluchu technika žalobcu, W.. C. N..

30. Svedok W.. C. N. vo svojej výpovedi uviedol, že je zamestnancom žalobcu od roku 2005, v zaradení - obchodník. Do kontaktu so žalovaným v 2.rade sa dostal, pokiaľ tento potreboval tovar pre svoje práce, pričom zvykol objednávať tovar u žalobcu, ktorý má skladové priestory v G.. Preberanie a objednávanie tovaru bolo v prípade žalovaného v 2.rade riešené tak, že pokiaľ objednával tovar žalovaný v 2.r., tovar bol posielaný poštou, alebo cez službu UPC. K tovaru bola priložená vždy faktúra. Stávalo sa, že pokiaľ mal žalovaný v 2.rade cestu do G., osobne prevzal tovar aj faktúru. Osobitne sa faktúra odosielala len v prípade, pokiaľ by sa objednávateľ domáhal doručenia takejto faktúry. Po oboznámení sa s obsahom faktúry č. 10 - 3 - 0000534 uviedol, že kamery, ktoré sú uvedené v tejto faktúre, sa predávali v danom období, ale či to bolo aj v konkrétnom prípade, nevedel uviesť. Nevedel sa vyjadriť ani ku komunikácii žalovaného v 1.rade a žalobcu, pretože otázka fakturácie bola v kompetencii účtovníčky žalobcu. Potvrdil, že bol prítomný na spoločnej obhliadke, kde si všimol, že na objekte bolo namontovaných viac kamier, na presný počet sa nepamätal, ale ani jedna kamera nebola tá, ktorú predávali žalovanému. Boli tam namontované nové kamery, čo zistil podľa stopy prachu na týchto kamerách. K typu kamier uviedol, že kamery, ktoré sú súčasťou spornej faktúry, boli analógové. Systém Dahua nie je značka kamery, ale je to výrobca. Kamery od uvedeného výrobcu sa nenachádzali na mieste obhliadky. K otázke fakturácie tovaru preberaného žalovaným v 2.rade, fakturovaného zákazníkovi uviedol, že tento postup bol v prípade žalovaného v 2.rade použitý z dôvodu, že nebol platcom DPH a preto žiadal, aby sa faktúra posielala priamo zákazníkovi, pre ktorého odoberal tovar. Pri preberaní tovaru sa nepreukázal písomným plnomocenstvom, ústne bolo uvedené, že je splnomocnený a svedok si to už ďalej nepreveroval. Po nahliadnutí do spornej faktúry svedok uviedol, že podľa danej faktúry to vyzeralo na osobný odber tovaru, pretože v inom prípade by bolo súčasťou faktúry aj dopravné. Z toho dôvodu iným spôsobom nevedel svedok preukázať odovzdanie a prevzatie dvoch sporných kamier. Svedok potvrdil, že tovar zo spornej faktúry objednal p. C., aj ho súčasne prevzal.

31. Svedok D. J., konateľ spoločnosti FITTICH RATES, s.r.o., uviedol, že na základe objednávky žalovaného v 1.rade a projektov, bola spracovaná ponuka technického riešenia pre montáž v G.. Svedok osobne priestor nevidel, pracoval s projektmi, s technickým riešením a pôdorysom objektu. Na základe týchto zložiek, bol vypracovaný montážny systém. Nejednalo sa o kamerový systém, ktorý sa týkal prevádzkarne žalovaného v 1.rade, ale montáž bola realizovaná v inom priestore, kde bol súčasne montovaný aj zabezpečovací systém. Vzhľadom na citlivosť tejto informácie, svedok neuviedol presne kde bol montovaný zabezpečovací systém. Rozhodne však uviedol, že ich spoločnosť nevykonávala žiadne opravy na kamerovom systéme v pekárni a prevádzkarni žalovaného v 1.rade.

32. Právny zástupca žalovaného v 2.rade predložil súdu CD nosič zo spoločnej obhliadky, ktorý mu poskytol žalovaný v 2.rade. Na pojednávanie sa žalovaný v 2.rade nedostavil, hoci mal byť prítomný. Bez jeho účasti, prítomné strany sporu a ich právni zástupcovia nevedeli identifikovať zábery. Zábery boli k dispozícii súdu, stranám sporu, aj právnym zástupcom, pričom neboli strany sporu schopné identifikovať o aké kamery sa malo jednáť a kde boli namontované.

33. Žalovaný v 2.rade navrhol aj výsluch konateľ spoločnosti DEAC s.r.o., súd tomuto návrhu nevyhovel, pretože zo správy tejto spoločnosti vyplynulo, že práce na kamerovom systéme priamo nevykonával. Ich zamestnanec, ktorý býval v G., pomáhal len pri čistení a nastavení očistených kamier, bezplatne. Z uvedeného dôvodu súd návrhu nevyhovel, pretože s poukazom na vykonané dokazovanie, súd vykonanie navrhnutého dôkazu považoval za nadbytočné a neúčelné.

34. Žalobca na základe vykonaného dokazovania naďalej trval na žalobe voči obom žalovaným. Vo vzťahu k žalovanému v 1.rade trval na žalobe z dôvodu, že tento tovar objednal po vzájomnej dohode, cez žalovaného v 2.rade, pričom tento spôsob objednania a prevzatia tovaru bol realizovaný aj v minulosti. Sporné kamery boli podľa svedka p. J. namontované žalovaným v 2.rade pre žalovaného v 1.rade, ktorý sa podľa názoru žalobcu nedôvodne bránil v danej veci, nakoľko tvrdil, že mu nebol dodaný sporný tovar. Existenciu zamontovania tovaru je už v danom období problematické preukázať. Žalovaný v 1.rade tiež tvrdil že spoločnosť FITTICH RATES, s.r.o., prerábala kamerový systém, pričom sa uvedené tvrdenie nepreukázalo, pretože systém bol montovaný touto spoločnosťou, ale v priestoroch čerpacej stanice. Pokiaľ však súd dospeje k záveru, že sa nejedná o plnenie z kúpnej zmluvy ústne uzavretej so žalovaným v 1.rade, z opatrnosti trval žalobca na nároku voči žalovanému v 2.rade, z titulu bezdôvodného obohatenia.

35. Žalovaný v 1.rade naďalej trval na tom, že sporné kamery si nikdy neobjednal a neprevzal od žalobcu a navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

36. Žalovaný v 2.rade navrhol voči svojej osobe žalobu zamietnuť, pretože sporné kamery prebral pre žalovaného v 1.rade, konal v jeho mene. Takéto ústne plnomocenstvo bolo možné, pretože sa jednalo o hnutelnú vec, nie veľmi drahú. Zdôraznil, že údaje potrebné k fakturácii pre žalovaného v 1.rade mal od žalovaného v 1.rade, ktorý mu poskytol údaje, vrátane DPH. To, že bola vykonaná demontáž kamerového systému, vyplýva z fotodokumentácie, nachádzali sa tam diery po predchádzajúcom osadení kamier, čo vyplynulo z výpovede svedka N..

37. Faktúrou č. 10 - 3 - 0000534 zo dňa 14.05.2013, splatnou dňa 28.05.2013, fakturoval žalobca žalovanému sumu 516,41 Eur. Predmetom fakturácie boli položky:
- YEC24963 (výrobné číslo), EC-TMIR35-70Y3V2811-W IR, 700TVr, 2,8 -11 mm, biela (názov), 2 kusy, v sume 256,80 Eur vrátane DPH,
- YetIRW942 (výrobné číslo), IRW942 1/3 „Sony WDR DSP, 700Vr, objektív 2.8 - 12 mm, OSD menu, biela farba (názov), 1 kus, v sume 221,15 Eur vrátane DPH. Táto fakturovaná suma bola dobropisovaná Faktúrou č. 10 - 3 - 0000592 zo dňa 24.05.2013, splatnou dňa 07.06.2013,
- Yqu612L (výrobné číslo), BV - 612L Pasívny video prevodník. Zásuvné svorky (názov), 5 kusy, v sume 34,20 Eur vrátane DPH,
- YfoDCMC (výrobné číslo), BV-DCMC Prevodník svorky-jack-pre napájanie kamier (názov), 5 kusy, v sume 4,25 Eur vrátane DPH.

38. Uvedený doklad podľa poznámky na faktúre, slúžil súčasne ako dodací list. Faktúra obsahovala pečiatku a podpis dodávateľa a v časti vyznačenej pre pečiatku a podpis odberateľa, sa nachádzal len nečitateľný podpis.

39. Faktúrou č. 10 - 3 - 0000594 zo dňa 24.05.2013, so splatnosťou dňa 07.06.2013, fakturoval žalobca žalovanému sumu 133,86 Eur za dodávku tovaru - YEC24963 (výrobné číslo), EC-TMIR35-70Y3V2811-W IR, 700TVr, 2,8 -11 mm, biela (názov), 1 kus, v sume 128,40 Eur vrátane DPH a Dopravu UPS SR Expres vo výške 5,46 Eur vrátane DPH. Uvedený doklad podľa poznámky slúžil súčasne ako dodací list. Uvedená faktúra obsahovala pečiatku a podpis dodávateľa a v časti vyznačenej pre pečiatku a podpis odberateľa sa nenachádzal žiadny podpis, ani pečiatka. Dátum dodania bol 24.05.2013. K uvedenej dodávke bol pripojený Záznam o doprave, vzťahujúci sa k zásielke zo dňa 24.05.2013, číslo zásielky: 703-030-23980421. Miestom odosielateľa bol G., miestom príjemcu G. a meno príjemcu bolo I. X.. Dátum doručenia bol 27.05.2013.

40. Z výpisu zo Živnostenského registra č. XXX-XXXXX Okresného úradu Rožňava súd zistil, že P. C. podniká pod obchodným menom Tomáš Misko MK Computers, IČO: 46 002 251, miestom podnikania je Rožňava, Edelényska 1994/48. Z výpisu ku dňu 11.11.2015 bolo zistené, že predmetom podnikania

boli okrem iného počítačové služby, s dátumom vzniku oprávnenia 01.02.2011. Činnosť je pozastavená od 17.12.2014 do 17.12.2017.

41. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca predal tovar, ktorý bol fakturovaný faktúrou č. 10 - 3 - 0000534 zo dňa 14.05. 2013, splatnou dňa 28.05.2013, subjektu, o ktorom sa domnieval, že ide o žalovaného v 1.rade. Z dokazovania vyplynulo, že tovar nebol doručovaný prostredníctvom pošty alebo iného dopravcu, ale tento bol prevzatý žalovaným v 2.rade, ktorý ako vyplynulo z jeho výpovede, tovar prevzal, zabudoval ho do kamerového systému žalovaného v 1.rade. Faktúru mu neodovzdal, pretože sa domnieval, že konečná fakturovaná suma bude iná, nakoľko bola vrátená kamera vedená pod položkou YetlRW942 v hodnote 221,15 Eur. Na túto kameru bol vystavený dobropis faktúrou č. 10 - 0000592 zo dňa 24.05.2013, splatnou 07.06.2013. Doručenie faktúry na sumu 516,41 Eur a dobropisu na sumu 221,15 Eur žalovanému v 1.rade nebolo preukázané. Nebolo tiež preukázané, že by tovar uvedený v spornej faktúre bol zabudovaný do kamerového systému žalovaného v 1.rade. Kamerový systém žalovaného 1.rade bol síce montovaný vo viacerých etapách, ale pre rozhodnutie vo veci bolo potrebné preukázať, či došlo k zamontovaniu 2 sporných kamier od roku 2013, kedy boli prevzaté žalovaným 2.rade. Žalovaný v 1.rade jednoznačne popieral prevzatie tovaru a faktúr, nepoveril žalovaného v 2.rade prevzatím uvedeného tovaru, a už vôbec nie preberaním faktúr. Žalovaný v 2.rade naopak tvrdil, že mal ústne plnomocenstvo na takýto postup. V minulosti, keď pracoval pre žalovaného v 1.rade, tiež zvolil rovnaký postup. V tomto prípade súd konštatuje, že pokiaľ aj zvolil rovnaký postup, ale žalovaný v 1.rade zrejme v tom čase dostal do dispozície faktúru a mohol si preveriť správnosť fakturácie v aktuálnom čase. V danom prípade sa žalovaný v 1.rade dostal k spornej faktúre až po začatí súdneho konania, kedy mu boli doručované dôkazné listiny tvoriace prílohu platobného rozkazu a žaloby.

42. Žalovaný v 2.rade po pripustení jeho vstupu do konania vzniesol námietku premlčania nároku z titulu uplynutia lehoty na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia.

43. Právna úprava premlčania v Obchodnom zákonníku (ďalej len „ObZ“) má komplexnú povahu. V ust. § 397 ObZ a nasl. je upravený predmet premlčania, účinky premlčania, začiatok a trvanie premlčacej doby, jej spočívanie. Skutočnosť, že Obchodný zákonník neupravuje začiatok plynutia premlčacej doby a jej dĺžku pokiaľ ide o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, neznamená nevyhnutnosť aplikácie právnej úpravy Občianskeho zákonníka. Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil právny názor v konaní vedenom pod sp.zn: IV.ÚS214/04, že na dĺžku doby premlčania treba v danom prípade aplikovať všeobecnú štvorročnú premlčaciu dobu upravenú v ust. § 397 ObZ. Rovnaký názor vyplynul aj z Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 22.03.2007 sp. zn. II ÚS 92/06 - 39, v zmysle ktorého „...aj keď sa bezdôvodné obohatenie spravuje Občianskym zákonníkom, premlčanie práv z neho bude v obchodných vzťahoch podliehať iným pravidlám, ako tým, ktoré platia v režime Občianskeho zákonníka.“

44. V zmysle uvedených právnych názorov súd konštatuje, že Obchodný zákonník má komplexnú úpravu premlčania zahrnutú v ust. § 391 až 408, kde je upravený začiatok a plynutie premlčacej doby a jej dĺžka. Ak nie je osobitne upravená premlčacia doba pre iné práva, neznamená to, že sa má premlčacia doba použiť v zmysle úpravy v Občianskom zákonníku (ďalej len „OZ“). Z toho plynie aplikácia ust. § 397 ObZ. Výnimkou z uvedeného by bolo, pokiaľ by sa jednalo o inú premlčaciu dobu upravenú iným zákonom. Občiansky zákonník ani iný zákon neobsahuje takéto ustanovenie a rozhodne nie je možné v danom prípade použiť premlčaciu dobu pre občiansko-právne vzťahy v zmysle ust. § 101 prípadne ust. § 107 OZ. Obchodný zákonník je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym predpisom a ust. § 391 a ust. § 397 ObZ majú vo vzťahu k ust. § 107 OZ povahu lex specialis a nie naopak. To, že Obchodný zákonník nemá samostatnú úpravu bezdôvodného obohatenia, neznamená, že by tým mal úmysel vylúčiť záväzkové vzťahy súvisiace s bezdôvodným obohatením, ktoré vzniknú v obchodných vzťahoch.

45. Podľa ust. § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

46. Podľa ust. § 391 ods. 1 ObZ, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

47. Podľa ust. § 392 ObZ, pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v

povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

48. V danom prípade sa jedná o vzťah medzi právnickou osobou - obchodnou spoločnosťou - žalobcom a žalovaným v 2.rade, ako fyzickou osobou - podnikateľom, posudzovaný v zmysle ust. § 261 ods. 1 ObZ, podľa ktorého, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

49. Aj keď žalovaný v 2.rade trval na tom, že poskytoval práce ako fyzická osoba, v tomto prípade súd poukazuje na výpis zo Živnostenského registra Obvodného úradu Rožňava č. 850-10474, z ktorého vyplýva, že v čase prevzatia tovaru, tzn. dňa 14.05.2013 bol žalovaný v 2.rade nepochybne osobou vedenou ako podnikateľ, ktorá vykonávala činnosti, do ktorých možno zaradiť práce na kamerovom systéme. Žalovaný v 2.rade mal síce pozastavenú činnosť, ale od 17.12.2014 do 17.12.2017. Oprávnenie na výkon týchto činností vzniklo dňa 01.02.2011. Z toho vyplýva, že v čase kedy došlo k prevzatíu tovaru a následne fakturácii, bol žalovaný v 2.rade považovaný za podnikateľa - živnostníka a do uvedeného vzťahu vstupoval ako podnikateľ.

50. Z toho dôvodu súd posudzoval vzťahy medzi stranami sporu ako vzťahy obchodno-záväzkové a v tej súvislosti hodnotil aj vznesenú námietku premlčania žalovaným v 2.rade. Súd konštatuje, že v danom prípade nárok premlčaný nebol, pretože žaloba vo vzťahu k žalovanému v 2.rade bola rozšírená písomným podaním zo dňa 16.11.2015, sporná faktúra bola splatná dňa 28.05.2013, z toho vyplýva, že štvorročná premlčacia doba by uplynula dňom 28.05.2017, tzn. že žaloba voči žalovanému v 2.rade bola uplatnená pred uplynutím premlčacej doby.

51. Z dokazovania je zrejmé, že žalobca nepreukázal, zabudovanie sporných kamier do kamerového systému žalovaného v 1.rade ani to, že kamery a tovar, ktorý bol súčasťou spornej faktúry, bol doručený žalovanému v 1.rade. Predložená fotodokumentácia, vzhľadom na stav jej stav, bez náležitej legendy, nemala žiadnu výpovednú hodnotu, pretože prípadné diery v stene nenasvedčujú ničomu inému, len tomu, že tam mohlo byť namontované bližšie neurčené zariadenie. Preukázané bolo to, že sporný tovar prevzal žalovaný v 2.rade, faktúru neodovzdal žalovanému v 1.rade. Žalovaný v 2.rade nevedel preukázať počas dokazovania, že prevzatý tovar zabudoval do kamerového systému žalovaného v 1.rade. Obrana žalovaného v 2.rade prostredníctvom navrhovaných svedkov, bola podľa názoru súdu irelevantná, pretože svedkovia sa nevedeli vyjadriť k tým skutočnostiam, ktoré súd považuje za zásadné, a to aké značky a typ kamier boli namontované, kde boli namontované, v ktorom období, akým spôsobom bola montáž zdokumentovaná. Žalovaný v 2.rade ako živnostník si musel viesť dokumentáciu činnosti, aj pre účely účtovníctva. Pokiaľ takúto fotodokumentáciu nevedel predložiť pre účely konania, sám sa dostal do dôkaznej núdze pri vyvrátení tvrdení žalobcu a žalovaného v 1.rade. Keďže žalovaný v 2.rade prevzal tovar, nepreukázal jeho odovzdanie žalovanému v 1.rade, alebo zabudovanie do kamerového systému, svedčí žalovanému v 2.rade povinnosť riadne zaplatiť. Nepreukázal ani, že konal na základe poverenia alebo splnomocnenia žalovaného v 1.rade. Pokiaľ sa tak nestalo, medzi žalobcom a žalovaným v 2.rade nebol aktuálne obchodno-záväzkový vzťah, a týmto konaním sa žalovaný v 2.rade bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu.

52. Voči žalovanému v 1.rade súd žalobu v časti zaplata sumy 295,26 Eur zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie.

53. Pojem a definícia bezdôvodného obohatenia nie sú súčasťou právnej úpravy Obchodného zákonníka, z toho dôvodu súd aplikoval v zmysle ust. § 261 ods. 9 ObZ na riešenie vydania bezdôvodného obohatenia právnú úpravu Občianskeho zákonníka.

54. Podľa ust. § 451 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

55. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

56. V danom prípade ide o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. To znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Takýto prípad môže nastať vtedy, keď sa účastníci napríklad domnievajú, že uzavreli zmluvu, hoci ju neuzavreli, alebo niekto plnil omylom niekomu inému, s ktorým nebol v zmluvnom vzťahu.

57. V zmysle vykonaného dokazovania súd uložil žalovanému v 2.rade povinnosť zaplatiť istinu 295,26 Eur. Istina nebola zaplatená v lehote splatnosti faktúry č. 10-3-0000534, súd preto priznal žalobcovi okrem uvedenej istiny aj úrok z omeškania z tejto istiny.

58. Podľa ust. § 365 ods. 1 ObZ, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

59. Podľa ust. § 369 ods. 1 ObZ, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

60. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

61. Podľa ust. § 1 ods. 1 Zákona č. 21/2013 Z. z., sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku.

62. Žalovaný v 2.rade v lehote splatnosti nezaplatil fakturovanú sumu, dostal sa do omeškania so zaplacením dlžnej sumy prvým dňom omeškania, ktorým bol deň 29.05.2013. Vo vzťahu k žalovanému v 2.rade súd priznal úrok z omeškania od uvedeného dňa omeškania s poukazom na to, že práve žalovaný v 2.rade prevzal tovar od žalobcu spolu s faktúrou, neodovzdal ho žalovanému v 1.rade, pričom ako živnostník, musel poznať význam takéhoto účtovného dokladu a sankcie pri nezaplatení fakturovanej sumy, v podobe úroku z omeškania. Z týchto dôvodov súd priznal úrok z omeškania po uplynutí lehoty splatnosti danej faktúry. V zmysle citovaného ust. § 1 Zákona č. 21/2013 Z.z. základná úroková sadzba ECB bola vo výške 0,5 %, ku ktorej bolo pripočítaných 9 percentuálnych bodov.

63. Podľa ust. § 2 Zákona č. 21/2013 Z. z., výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

64. Súčasťou uplatneného nároku bolo aj zaplatenie fakturovanej sumy 133,86 Eur faktúrou č. 10-3-0000594, spolu s úrokom z omeškania. V časti istiny zobral žalobca žalobu späť voči žalovanému v 1.rade, pretože žalovaný v 1.rade zaplatil istinu po doručení platobného rozkazu, kedy dostal do dispozície podklady pre zaplatenie faktúry.

65. Súd konštatuje, že žalovaný v 1.rade nemal k dispozícii žiadne relevantné listiny, z ktorých by zistil dôvod doručenia tovaru, ktorý si neobjednal, aj lehotu splatnosti. V prvom rade bolo úlohou žalobcu pripojiť k zásielke doklady, faktúru, dodací list. Až na základe splnenia tejto povinnosti, by si žalobca mohol uplatňovať úrok z omeškania voči žalovanému v 1.rade. Túto svoju povinnosť si evidentne nespĺnil, z toho dôvodu súd zamietol žalobu voči žalovanému v 1.rade v časti zaplatenia úrokov z omeškania zo sumy 133,86 Eur, pretože k omeškaniu došlo v dôsledku správania sa žalobcu.

66. Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca sa dôvodne domáhal zaplatenia dlžnej sumy 295,26 Eur vrátane priznaného úroku z omeškania vo vzťahu k žalovanému v 2.rade. Vo vzťahu k žalovanému v 1.rade súd žalobu zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie v časti uplatnenej sumy 295,26 Eur s príslušenstvom a v časti nároku súvisiaceho s priznaním úroku z omeškania zo sumy 133,86 Eur z dôvodov uvedených v odôvodnení rozsudku.

67. O náhrade trov konania súd rozhodol vo vzťahu k žalovanému v 1.rade podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

68. Posudzujúc mieru úspechu žalobcu vo vzťahu k žalovanému v 1.rade je nutné konštatovať, že žalobca mal len pomerný úspech s poukazom na to, že časť nároku je povinný zaplatiť žalovaný v 2.rade (295,26 Eur s prísl.) a v tomto rozsahu bola žaloba voči žalovanému v 1.rade zamietnutá. Vo zvyšujúcej časti pôvodne uplatneného nároku bolo konanie o zaplatenie istiny 133,86 Eur zastavené pre plnenie žalovaného v 1. rade. Žalobca bol v konaní pomerne úspešný v rozsahu 24 % a žalovaný v 1.rade 76 %. Súd priznal náhradu trov žalovanému v 1.rade v rozsahu rozdielu úspechu a neúspechu, tzn. vo výške 52 %.

69. O náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanému v 2.rade súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov v tomto prípade súd vychádzal z toho, že v čase pripustenia vstupu žalovaného v 2.rade do konania, žalobca si uplatňoval voči už len na zaplatenie sumy 295,26 Eur s príslušným úrokom z omeškania. Z tejto sumy súd vychádzal pri posudzovaní úspešnosti strán sporu v konaní. Keďže žalovanému v 2.rade súd uložil povinnosť zaplatiť celú uvedenú sumu spolu s priznaným úrokom z omeškania, žalobca bol vo vzťahu k žalovanému v 2.rade úspešný vo výške 100 % V tomto rozsahu bude povinný zaplatiť žalovaný žalobcovi trovy konania, po rozhodnutí o výške náhrady trov konania.

71. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 355 a 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).